

tæntelighed ved at foreslaa dette, idet der i Loven findes en Bestemmelse om, at den Ejer, af hvis Ejendom man tager et større eller mindre Areal, er berettiget til at forlange hele Ejendommen gjort til Genstand for Ekspropriation, hvorved han maa antages at være sikret mod positive Tab, og selve Spørgsmaalet om Berettigelse af den fremsatte Førdring om Grundenes Afstaaelse, kan indstilles til Justitsministeriets Afgørelse. Ogsaa med Hensyn til dette Lovforslag har det, for saa vidt man vil tage Hensyn til Kommunalbestyrelsens Ønske, megen Hæft. Det skulde nemlig bringes til Anvendelse paa en Forandring af Gadeforholdene omkring Frederiksberggade, og det er mig bekendt, at der er Arealer der, som der er Tale om i en nær Fremtid at omsætte for at anvende dem paa visse Maader, saaledes at det kunde blive stærkt præjudicerende for det paatænte Gadeanlæg.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Seg giver dernæst Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan fremsætte det af ham anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Lüttichau): Seg skal tillade mig at fremsætte Lovforslag angaaende Tillæg til Bestemmelserne om den Sikkerhed, der skal stilles af Statens Kassebetjente. Ved Lovforslaget bringes det i Forslag, at de vedkommende Kassebetjente foruden som nu i Genhold til Loven af 12te Novbr. 1886 at kunne deponere som Sikkerhed tal Obligationer til $3\frac{1}{2}$ pCt. og overhovedet de Værdipapirer, der i den nævnte Lov ere omtalte, ogsaa skulle have Ret til at deponere saadanne andre Værdipapirer, for hvilke der gælder den Regel, at umyndiges Midler anordningsmæssigt kunne anbringes i dem. Der foreslaas yderligere den Bestemmelse, at naar saadanne Papirer, der lyde paa en Rente af mindst $3\frac{1}{2}$ pCt., deponeres, tages de til fuld Værdi, medens de, naar de have en mindre Rentesod, tages til et i Forhold til deres lavere Rentesod fastsat Beløb. Dernæst foreslaas det, at Sikkerheden ogsaa kan anbringes i Forsikringsbreve fra saadanne Selskaber, hvis Formaal det netop er at befordre Kautionsstillelse for Oppebørselsembedsmænd og andre, der have Oppebørsler. Dette Punkt er netop det, hvorpaa Lovforslaget iær ligt tager Sigte, og det, som har foranlediget, at jeg overhovedet fremkommer med Lovforslaget. Der er nemlig blandt Kasseembedsmændene en Utilfredshed til Stede i Retning af, at det koster dem saa overmaade

meget, saaledes som Forholdene nu ere ordnede, at stille Kaution, naar de ikke selv ere i Besiddelse af de fornødne Midler eller kunne opnaa den nødvendige Hjælp hos gode Venner uden Vederlag. Skulle Kasseembedsmændene henvende sig til Banker eller slige Institutioner, maa de i Reglen erlægge 2 pCt. eller mere, medens disse Selskaber, der efterhaanden ere blevne et Led i den moderne Udvikling, tilbyde at yde Kassebetjentene de fornødne Midler til en langt lavere Procent, ja selv ned til 1 pCt., undertiden $\frac{3}{4}$ pCt. Der er da ogsaa stet Henvendelse fra Embedsmændene af denne Kategori, baade til Regeringen og Rigsdagen, og et Andragende gaaende i den Retning er bleven henvist til Finansministeren. Lovforslagets øvrige Paragraffer bestemme nærmere, hvilke Kauteler der bliver at træffe, for at Staten overhovedet kan indlade sig med deslige Selskaber, idet Finansministeren skal sikre sig et Depositum fra Selskaberne, skal sørge for den nødvendige Kontrol med dem, indfalde Regnskaber og Statusopgørelser fra samme, og endelig er der i Lovforslaget givet Regler for, hvorledes vedkommende Kassebetjente, naar saadanne Selskaber ophøre at funktionere eller blive ude af Stand til at virke, selvfølgelig maa stille anden Kaution. Seg tillader mig at anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Værnepligt af 6te Marts 1869 § 17.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 403).

Der var til denne Behandling intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Den ærede Krigsminister er ved Forhandlingerne i Folketinget forhindret i at være til Stede, men den højtærede Indenrigsminister er rede til paa hans Vegne at deltage i Forhandlingerne.

Lovforslaget i dets Helhed sættes til Forhandling.

Sagen begæredes Ordet.